

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Центр заочної, дистанційної і вечірньої форм навчання
Кафедра журналістики та філології

«До захисту допущено»

Завідувач кафедри
Володимир САДІВНИЧИЙ
2023 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття освітнього ступеня бакалавр
зі спеціальності 061 Журналістика
освітньо-професійної програми Журналістика на тему:
НІМЕЧЧИНА ОЧАМИ УКРАЇНЦІВ:
ДОБІРКА ЖУРНАЛІСТСЬКИХ МАТЕРІАЛІВ
Germany through the eyes of Ukrainians:
a collection of journalistic materials

Здобувачки групи ЖТз – 91с Огієнко Маріни Ігорівни

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень.

Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

_____ Маріна ОГІЄНКО

Керівник: доктор філологічних наук, професор Ірина ЖИЛЕНКО _____

Суми 2023

АНОТАЦІЯ

Огієнко М.І. Німеччина очима українців: добірка журналістських матеріалів: робота на здобуття кваліфікаційного ступеня бакалавр; спец.: 061 – журналістика / М. І. Огієнко; наук. керівник І. Р. Жиленко. – Суми: СумДУ, 2023. – 34 с.

Робота має творчий характер. Автор з урахуванням аналізу інформаційного контенту сучасних медіа та власного досвіду пропонує добірку журналістських матеріалів на тему "Німеччина очима Українців" у різноманітних жанрах журналістики, здебільшого статті та есе. Матеріал викладається в художньо-публічному, аналітичному та змішаному (гібридному) жанрах.

Основною метою кваліфікаційної роботи є створення добірки журналістських матеріалів на тему "Німеччина очима українців" з використанням різних жанрів журналістики, виявлення частоти переплетіння цих жанрів між собою у викладеному матеріалі, визначення поглядів, відчуттів і вражень українців щодо Німеччини.

Ключові слова: жанри журналістики, групи жанрів, інформаційні жанри, аналітичні жанри, художньо-публіцистичні жанри, гібридні жанри, стаття, есе, Німеччина, українці, молодь.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
I. Пояснювальна записка	
1. Теоретичні основи підготовки матеріалів у журналістських жанрах	6
2. Обґрунтування інформаційного продукту на основі аналізу інформаційного ринку	9
3. Специфікація інформаційного продукту	17
3.1. Авторська ідея	17
3.2. Специфікація аудиторії	18
Список використаних джерел	19
II. Інформаційний продукт	20
Шлях в невідомість. Моя історія.	20
Мовна школа	22
Vikrego	24
Основні стереотипи про німців. Що правда, а що застарілі думки	25
Українська молодь Німеччини. Перспективи. Мрії.	28
Ібупрофен від усього	30
ВИСНОВКИ	33

ВСТУП

Звісно, українці переїзжали до Німеччини й раніше, але після 24 лютого 2022 року потік біженців з України до цієї країни набагато збільшився. Як же зустріла Німеччина українців? Якою побачили українці Німеччину? Що здивувало, що було неочікувано? Яке враження склалось в українців про німців і Німеччину?

На цю тему є багато різноманітного журналістського матеріалу, бо вона і по сьогоднішній день залишається актуальною. Українці й досі продовжують шукати притулку в Німеччині, тому для них є важливим досвід і відгуки тих, хто потрапив до Німеччини раніше.

Як же виглядає Німеччина очима українців? У якому журналістському жанрі подається така інформація і як краще сприймається? А може журналістські жанри переплітаються саме тут?

Мета кваліфікаційної роботи – підготувати добірку журналістських матеріалів на тему "Німеччина очима українців", використовуючи різні жанри журналістики, та з'ясувати, як часто ці жанри співіснують між собою у викладеному матеріалі.

Для досягнення поставленої мети необхідно виконати такі *завдання*:

- розглянути теоретичні засади підготовки журналістських матеріалів в аналітичному та гібридному жанрах;
- обґрунтувати потребу підготовки власного журналістського продукту у вигляді статті/есе на основі аналізу інформаційного ринку;
- створити власні журналістські матеріали на тему: "Німеччина очима українців", використовуючи поєднання жанрів журналістики у вигляді статті/есе;
- визначити специфікацію інформаційного продукту.

Завдання інформаційного продукту – показати враження українців про Німеччину, розкрити питання, з якими стикаються українці в іншій країні та як їх вирішують.

Структура роботи відповідає вимогам до кваліфікаційних творчих робіт спеціальності 061 «Журналістика» освітнього ступеня «бакалавр» і містить пояснювальну записку, інформаційний проєкт і висновки.

Пояснювальна записка містить інформацію про актуальність кваліфікаційної роботи, її мету і завдання; у ній подається аналіз медіаринку з позицій функціонування аналітичного та гібридного жанрів, висвітлюється актуальна тема сьогодення, розкривається специфікація авторського інформаційного доробку, а також подається список наукових джерел, використаних у процесі виконання завдань роботи. У висновках викладено основні результати роботи.

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1. Теоретичні основи підготовки матеріалів у журналістських жанрах

Практиці української журналістики відомі три жанрові групи (інформаційна, аналітична та художньо-публіцистична) і кожній з них підпорядковані конкретні жанри. Звісно, важливим вважається не придумування нових жанрів, а використання й обґрунтування їх різновидів у межах уже існуючих.

Аналітичні жанри журналістики – це група типових форм журналістських творів, у яких розглядаються та осмислюються значущі для суспільства проблеми соціуму, політики, економіки культури, спорту, навколишнього середовища та іншої інформації. Художньо-публіцистичні жанри – це жанри журналістики, які органічно поєднують художні та публіцистичні засоби в ефективному вирішенні поставлених завдань.

До інформаційних належать жанри, завданням яких є повідомлення про подію чи явище. До цієї групи зазвичай відносять замітку, репортаж, звіт чи інтерв'ю. Ці жанри характеризуються оперативністю, стислістю, точністю і ясністю подачі інформації.

Часто перед журналістом стає питання, у якому форматі краще подати інформацію? Це повинні бути голі факти, аналітична стаття чи щось інше? І тут на допомогу приходять такі види жанру, як стаття і есе. Подаючи матеріал у таких жанрах, можна використовувати факти, аналізувати їх та заохочувати публіку цікавою розповіддю.

Стаття – це жанр журналістики, в якому автор ставить завдання проаналізувати суспільні ситуації, процеси, явища, перш за все з точки зору закономірностей, що лежать в їх основі.

Есе – невеликий за обсягом прозовий твір, що має довільну композицію і висловлює індивідуальні думки та враження з конкретного приводу чи питання і не претендує на вичерпне і визначальне трактування теми. Есе як

жанр лежить на перетині художньої та публіцистичної (часом науково-популярної), а інколи й аналітично-інформаційної творчості.

Коли в одній статті перегукуються декілька журналістських жанрів, то її називають гібридною.

Гібридність – це термін, який використовується для опису творів, що поєднують у собі різні жанри, стилі та традиції. Цей термін можна тлумачити як синтез різних елементів в одному творі.

Неможливо уявити сучасну журналістику без тлумачення всього того, що відбувається у навколишньому середовищі суспільства, без коментарів цих явищ та подій суспільного життя, без розкриття їх суті та аналізу фактів, їх оцінки.

У перекладі з грецької слово “аналіз” означає розділення, розмежування, розчленування чогось.

Аналіз дуже важливий для журналіста як у процесі бачення подій, пізнання дійсності, так і їх відтворення для подання цікавого матеріалу. Аналіз - як метод пізнання, сприяє розділенню предмета на частини для того, щоб висвітлити ту чи іншу подію, її структуру, властивість та відносини між її частинами. А як метод відтворення, аналіз сприяє оцінці фактів, їх розумінню, виявленню суті подій і явищ, виражає ставлення автора, формує думку аудиторії у потрібному напрямку.

Аналітична стаття має виглядати як маленьке дослідження, у якому містяться інформаційні матеріали та існуючі факти з викладеного питання, обов'язковий аналіз та висновки, зроблені на базі цього питання. Такий матеріал має ґрунтуватися на існуючих репрезентативних фактах та правдивих даних.

Такому жанру як стаття властива ширина практичних узагальнень, глибокий аналіз фактів і явищ, чітка соціальна спрямованість. У статті автор розглядає окремі ситуації як частину ширшого явища. Автор аргументує і вибудовує свою позицію через систему фактів, спостережень, опросу, збору матеріалу, стосовно будь-якої обраної теми.

У статті висловлюється розгорнута аргументована концепція автора з приводу актуальної соціологічної проблеми.

Нині без статті не обходиться жодна газета чи журнал.

Основою статті є конкретна проблема. явище чи подія, навколо якої об'єднується весь матеріал, логічно, доказово, послідовно й аналітично розгортається певна думка.

Композиційно і за стилем стаття є вільною і різноманітною. Логічні докази чергуються у ній з цифровими аргументами, аналіз явищ сучасного життя – з екскурсами в минуле, “ділова” проза – з образними моментами. Композиція статті підпорядкована одній меті – найкраще донести до читача думку, переконати в її правильності.

Стаття також може бути викладена у вигляді есе, але його частше відносять до художньо-публіцистичного жанру, хоча в ньому можуть бути присутні як аналіз, так і надання фактів. Не виключенням для есе буде і інтерв'ю.

Визначальними рисами есе, як правило, є незначний обсяг (від кількох речень до 10-20 сторінок), конкретна тема, дана в підкреслено вільному, суб'єктивному її тлумаченні; вільна композиція, парадоксальна манера мислення. Як правило, есе виражає нову, суб'єктивну думку про щось.

Стиль есе відрізняється образністю, афористичністю, використанням свіжих метафор, нових поетичних образів, свідомою настановою на розмовну інтонацію і лексику.

Есе можуть бути філософські, художньо-публіцистичні, розповідні, аналітичні, описові та інші. Саме в есе і статтях почали поєднуватись різні жанри журналістики. Звідки й пішло поняття – "гібридні" жанри. Дуже часто можна прочитати статтю у вигляді есе, а есе – це майже завжди цікава стаття, яка заволікає читачів з першої хвилини. Такі поєднання жанрів журналістики нарекли гібридними.

2. Обґрунтування інформаційного продукту на основі аналізу інформаційного ринку

Революція жанрової системи періодичної преси наразі є одним із найдискутивніших питань у теорії журналістикознавства. Порушуються проблеми жанру та методу, форми подання, різновиду чи модифікації, їх взаємодії та взаємопереходу, можливості трансформації. У свою чергу це викликає серед наукового загалу жваве обговорення усталеної жанрової системи друкованих ЗМІ, принципів поділу та упорядкування жанрових моделей у єдину типологічну структуру.

Явище гібридизації літературних форм виникло в літературознавчій науці і журналістиці і вважається штучно нав'язаним. Мода на поєднання різностильових текстів пов'язана не з вимогами часу, а з рівнем професіоналізму й амбіцій авторів. Тенденція приєднання до текстів в інтернеті різних посилань, зображень, інших інтерактивних форм, свідчать не про гібридизацію самих жанрів, а про комбіноване представлення теми, її доповнення. Але, саме гібридизація, робить поданий матеріал доповненим та цікавішим для сприймання його аудиторією.

Гібридність тісно пов'язана з поняттям постмодернізму, який прагне подолати кордони між різними жанрами та стилями. Гібридні твори часто використовують різні форми виразності, такі як поезія, проза, драма, наукова фантастика та інші. Вони також можуть поєднувати різні культурні традиції та мови. В сучасній журналістиці все частіше зустрічаються перелетіння тих чи інших жанрів. Звичайно "старовіри" сприймають це поєднання жанрів без великої охоти, але у практиці сучасної журналістики він зустрічається все частіше.

Гібридність можна розглядати як відображення сучасного світу, де різні культури, традиції та стилі зустрічаються та взаємодіють між собою. Такі твори можуть відображати складність та розмаїття сучасного світу, а також відображати проблематику культурної ідентичності.

У ряді випадків гібридність може бути сприйнята як недолік, оскільки поєднання різних елементів може виходити за межі звичайних жанрів та традицій. Однак, у більшості випадків гібридність дозволяє авторам висловлювати складні теми та ідеї, які не можуть бути висловлені в рамках одного жанру.

Тому ставимо за мету з'ясувати, наскільки активно журналісти поєднують різні жанри для підготовки своїх матеріалів, визначити місце аналітичної статті та есе у мас-медійному контенті.

Об'єктом нашої уваги стали, переважно, статті українських та німецьких видавництв щодо перебування українців в Німеччині, впливу німецької культури на українців і навпаки, бачення українцями самої Німеччини та німців взагалі. Як себе почувають українці в Німеччині, як німці сприймають українців. Як побудована в Німеччині освіта, в тому числі й для біженців з нашої країни. Це актуальна тема на сьогодні, тому буде цікава для суспільства.

Таблиця 1 – Жанри і тематика аналітичних матеріалів

№	Дата	Назва матеріалу	Автор	Видавництво	Посилання	Жанр
1	26.12 .2022	"Бюрократія, житло, робота і мова: до чого українці все ще не можуть звикнути у Німеччині"	Яна Осадча	"Українська правда. Життя"	https://life.pravda.com.ua/society/2022/12/26/252021/	есе з елементами і інтерв'ю
2	03.12 3.20 23	"Особливості життя в Німеччині, які дивують найбільше"	Юліана Морозова	"24tv.ua Життя за кордоном"	https://zakordon.24tv.ua/osoblivosti-zhittya-nimechchini-shhodivuye-ukrayintsiv_n22658	Аналітична стаття
3	07.0 9.20	"Біженці з України"	Даніло .білик	"У фокусі. Суспільство"	https://www.dw.com/uk/ci-e-u-nimeccini-	Аналітична стаття

	22	Німеччині: чи вистачить місця кожному?"			mozlivist-i-nadali-bez-obmezen-prijmati-bizenciv-z-ukraini/a-63034141	
4	19.0 7.20 22	"Українці в ФРН: одні хочуть повернутися, інші лишитися"	Віктор Вайц	"У фокусі. Суспільство"	https://www.dw.com/uk/bizhentsi-z-ukrainy-v-nimechchyni-odni-khochut-povernutys-dodomu-inshi-zalyshytysia/a-62523247	Стаття - огляд
5	15.1 2.20 22	"Кожен четвертий із 1 026 599 українських біженців у Німеччині хотів би залишитися в ФРН."	Репортаж	«Укрінформ»	https://www.ukrinform.ua/rubric-diaspora/3634789-kozen-cetvertij-HYPERLINK	Аналітична стаття з елементами інтерв'ю
6	07.1 0.20 22	"Життя в Німеччині: основні правила для українських біженців"	-	"Visit UKRAINE.today"	https://visitukraine.today/uk/blog/981/zittya-v-nimeccini-osnovni-pravila-dlya-ukrainskix-bizenciv	Аналітична стаття
7	30.1 1.20 22	НАСЕЛЕННЯ. Потужний приріст громадян України		Destatis. Statistisches Bundesamt	https://www.destatis.de/DE/Im-Fokus/Ukraine/Gesellschaft/inhalt.html	Аналітична інформація
8	31.1 2.20 22	Шукачі захисту			https://www.destatis.de/DE/Im-Fokus/Ukraine/Gesellschaft/inhalt.html	Аналітична інформація
9	01.0 1.20 23	ОСВІТА. Діти та молодь біженців з України в німецьких школах			https://www.destatis.de/DE/Im-Fokus/Ukraine/Gesellschaft/inhalt.html HYPERLINK "https://www.destatis.de/DE/Im-Fokus/Ukraine/Gesellschaft/inhalt.html"	Аналітична інформація

					chaft/_inhalt.html">chaft/_inhalt.html "e/D E/Im-Fokus/Ukraine/Gesellschaft/_inhalt.html">E/Im-Fokus/Ukraine/Gesellschaft/_inhalt.html	
10		Чому можна навчитися у німецьких батьків			https://jak.bono.odessa.ua/articles/chomu-mozhna-navchitisja-u-nimeckih-batkiv.php	Стаття - розсуд
11	29.01.2013	«В Німеччині жити легше, коли відмовишся від своєї ментальності»	Ольга САМБОР СЬКА	"Високий замок. Життя"	https://wz.lviv.ua/life/121951-olha-samborska-v-nimechchyni-zhyty-lehshe-koly-vidmovyshsia-vid-svoiei-mentalnosti	Есе у вигляді інтерв'ю
12	15.04.2022	Формула з помилкою. Обмін образами між Німеччиною та Україною	Ярослав Шимов	Радіо "Свобода"	https://www.radiosvoboda.org/a/formula-s-oshibkoy-obmen-obidami-mezhdu-germaniey-i-ukrainoy/31804590.html	Аналітичний жанр. Репортаж
13	16.02.2023	Чому українці в Німеччині часто спілкуються російською і як це виправити	Валерія Павленко	Тексти.org.ua	https://texty.org.ua/articles/108980/chomu-ukrayintsi-v-nimechchyni-chasto-spilkujutsja-rosijskoju-i-jak-tse-vypravyty/	Аналітичний жанр, стаття з елементами інтерв'ю
14	27.01.2021	Роль культури: приклад Німеччини, показовий для України	Олександр Ткаченко	"Українська правда. Життя"	https://life.pravda.com.ua/columns/2021/01/27/243778/	Стаття-розсуд в аналітичному жанрі
15	03.01.2023	Німецька культура безпеки: обережно, викликає	ЕДВАРД ЛУКАС	"Український тиждень"	"https://tyzhden.ua/nimetska-kultura-bezpeky-oberezhno-vyklykaie-	Есе в аналітичному жанрі з поглинанням

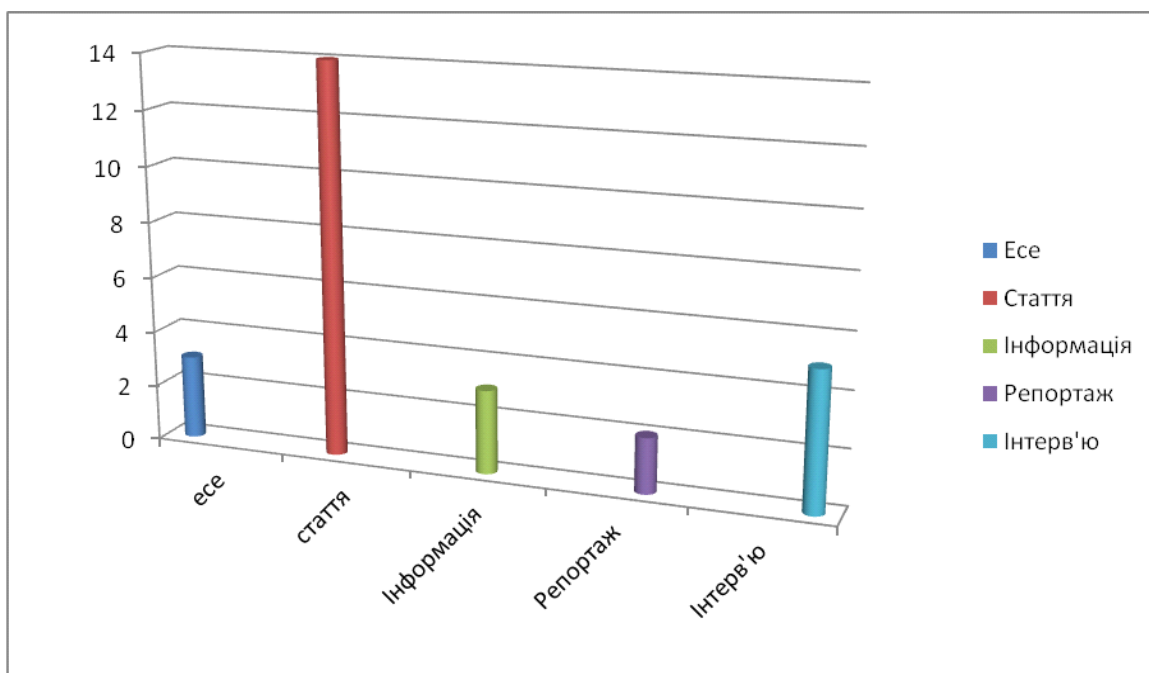
		безсоння			bezsonnia/"bezsonnia/	ям в історичні факти
1 6	21.0 3.20 22	У Німеччині започаткували Мережу охорони культурних цінностей в Україні		Укрінформ	https://www.ukrinform.ua/rubric-uarazom/3436213-u-nimeccini-zapocatkuvali-merezu-ohoroni-kulturnih-cinnostej-v-ukraini.html	Репортаж. Аналітичний жанр
1 7	17.0 2.20 23	Українців у ФРН побільшало в сім разів: як бути з біженцями?	Сабіне Кінкарц	Made fo minds "У фокусі"	https://www.dw.com/uk/kilkist-ukrainciv-u-frn-zrosla-v-sim-raziv-so-robiti-z-bizencami/a-64740338	Аналітична стаття
1 8	13.0 6.20 22	ЧУЖИЙ МОНАСТИР: НІМЕЧЧИНА ОЧИМА УКРАЇНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ	Олена Дюдмирська	"Дзеркало тижня"	https://zn.ua/ukr/social_secutity/chuzhij-monastir-nimechchina-ochima-ukrajinskikh-bizhentsiv.html	Стаття
1 9	13.0 6.20 22	Два світи — два способи життя	Олена Людмирська	"Дзеркало тижня"	https://zn.ua/ukr/social_secutity/chuzhij-monastir-nimechchina-ochima-ukrajinskikh-bizhentsiv.html	Стаття
2 0	01.0 2.20 17	Як стати своїм серед чужих: німецькі реалії очима українця	Олександр Михайловська	Є. ue.ua "Місцеві новини"	https://ye.ua/sypilstvo/28637_Yak_stati_svoym_sered_chuzhih_nimecki_realiyi_ochima_ukrayincy.html	Стаття
2 1	06.1 2.20 22	“Німеччина починає дивитися на Україну іншими очима”, - Посол України у	Ольга Танасійчук	"Укрінформ"	https://germany.mfa.gov.ua/news/nimechchina-pochinaye-divitися-na-ukrayinu-inshimi-oc	Інтер'ю

		ФРН Олексій Макеєв в інтерв'ю Укрінформу				
2	25.0	Про "Дію" можна	Лейла	"РБК-Україна"	https://www.rbc.ua/rus/travel/diyu-mozhna-y-mriyati-chim-ukrayintsiv-divue-biurokratya-v-nimetchini	Стаття
2	4.20 23	й не мріяти. Чим українців дивує бюрократія в Німеччині	Агаєва			
2	06.0	20 явищ у	MARUS	BERLIN4UA.d	https://berlin4ua.de/20-2018-08-23-nimetchini-yaki-nas-divuyut	Стаття
3	2.20 23	Німеччині, які нас дивують	YA PASIKA	e		
2	03.0	Що є незвичним		uamedia.eu	https://uamedia.eu/society/shho-je-nezvicnim-do-ukrayinciv-v-nimeccini-3589	Відеоогляд
4	2.20 23	до українців в Німеччині				

Як бачимо, весь опрацьований матеріал переважно в аналітичному жанрі. Здебільшого це статті, репортажі, інформаційні дані, есе та інтерв'ю. Зустрічаються й змішані жанри подачі інформації, що виглядає дуже креативно. Начебто один жанр додає завершеності іншому. Таке переплетіння незвичне і цікаве, і мабуть не до вподоби «консерваторам журналістики», але останнім часом, це явище зустрічається досить часто. Мода на поєднання різностильових текстів пов'язана не з вимогами часу, а з рівнем професіоналізму й амбіцій авторів. Але головне те, що читач не помічає цієї змішаності, цього поєднання, а читає із задоволенням та сприймає інформацію. А для будь-якого журналіста, читач – це найголовніше, сприйняття поданої їм інформації – безцінне.

Якщо побудувати діаграму інформаційного продукту та проаналізувати, в яких жанрах здебільшого пишуть журналісти на тему бачення українцями Німеччини, то отримаємо таку картинку, як на малюнку 1.

Згідно з діаграмою, бачимо, що матеріал здебільшого подається у вигляді статті. Мабуть так інформація сприймається краще та й читається цікавіше. Також статті, репортажі та есе включають в себе і інтерв'ю, тому воно посідає друге місце. Але тут і виходить, що один жанр доповнює інший, що сміливо можна назвати поєднанням жанрів чи гібридністю. Перевіримо скільки опрацьованого матеріалу викладено у змішаних жанрах. Для цього побудуємо наступну діаграму, яка показана на малюнку 2.

Мал. 1

Мал. 2

Як бачимо, спираючись на діаграму на малюнку 2, матеріал на тему, яка нас цікавить, в інформаційному просторі здебільшого подається в аналітичному (37,5 %) та змішаному (гібридному) (37,5%) жанрах. Усі інші жанри займають – 25 % всього поданого матеріалу. З чого зробимо висновок, що змішані (гібридні) жанри посідають не останнє місце в сучасній журналістиці.

3. Специфікація інформаційного продукту

У реалізації завдань кваліфікаційної роботи, зокрема у підготовці власного інформаційного проєкту ми врахували результати наших спостережень щодо жанрової палітри аналітичних матеріалів у ЗМІ, обраної тематики та публікацій різними видавництвами. Наш інформаційний проєкт – це друковані матеріали у змішаних жанрах:

1. «Шлях в невідомість. Моя історія» – есе в художньо-публіцистичному жанрі.
  2. «Мовна школа» – есе в аналітичному жанрі з елементами інтерв'ю.
  3. "VIKREGO" – стаття-есе у вигляді розслідування.
  4. "Основні стереотипи про німців. Що правда, а що застарілі думки.» - аналітичне есе.
  5. «Українська молодь Німеччини. Перспективи. Мрії» - стаття з елементами інтерв'ю.
  6. «Ібупрофен від усього» - есе в художньо-публіцистичному жанрі.
- Загальний обсяг власних матеріалів – 20339 символів (без пробілів), що становить 50% авторського друкованого аркуша.

3.1. Авторська ідея

Авторська ідея підготовленої нами добірки журналістських матеріалів визначається не тільки специфікою змішаних жанрів, але й обраною тематикою. У підготовці своїх матеріалів ми приділяємо увагу розкриттю теми та образів, при цьому не забуваючи аналізувати ситуацію, спираючись на факти і власний досвід.

Отже, в есе «Шлях у невідомість. Моя історія» мова йде про історію самого автора, його подорож до Німеччини.

У есе "Мовна школа" йдеться про мовну школу Німеччини у місті Фрайбург, її історію, кількість учнів, у тому числі українців, та методах викладання мови.

"VIKREGO" – матеріал про героїв, господарів кафе, статті – есе з використанням елементів розслідування, створений на основі розповідей самих героїв, їх дітей, друзів та персоналу кафе, а також спостережень самого автора.

Авторська ідея статті-огляду "Основні стереотипи про німців. Що правда, а що застарілі думки" полягає у спостереженні і аналізі самого автора, його власному досвіді та висновках.

Назва статті "Українська молодь Німеччини. Перспективи. Мрії" досить промовиста, у ній зібрана інформація на основі спостережень та спілкування автора з молоддю, а також пропозицій вузів Фрайбургу та роботодавців.

В есе «Ібупрофен від усього» автор розповідає, як працює медицина в Німеччині, опираючись на власний досвід, свою історію хвороби та методи її лікування.

3.2. Специфікація аудиторії

Зміст пропонованих в інформаційному проєкті матеріалів буде цікавим різним групам осіб за віком, статтю, естетичними уподобаннями, незалежно від соціального статусу і професії. А також він буде корисним для тих, хто, як і автор, у зв'язку з подіями в Україні, після 24 лютого 2022 року опинився за кордоном, у Німеччині, або тільки збирається.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бурляй Ю.С Основи літературно-художньої критики. – К., 1985.
2. Здоровега В.Й. Теорія і методика журналістської творчості. – Львів, 2005
3. Кузнецова О.Д. Аналітичні методи в журналістиці. – Львів, 2002
4. Прилюк Д.М. Теорія і практика журналістської творчості. – К.,1973
5. Теорія і практика радянської журналістики. – Львів, 1989
6. Журналістський фах: інформаційні жанри : навч. посіб. / Р. В. Радчик. – К. : Київський ун-т, 2015. – 272 с.
7. Генологія, або Жанрологія, Генерика // Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. Київ : ВЦ «Академія», 2007. Т. 1. С. 217-218.
8. Кройчик Л. Е. Система журналистских жанров // Основы творческой деятельности журналиста / Под ред. С. Г. Корконосенко. Санкт-Петербург : Знание, 2000. С. 125–167.
9. Радчик Р. В. Журналістський фах: інформаційні жанри. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2015. 272 с.
10. Мелещенко О. К. Жанр замітки у пресовій і фотожурналістиці: огляд теоретичних напрацювань й критичний коментар // Журналістика. 2017. Вип. 16 (41). С. 138–149.
11. Тертичний А. А. Жанри періодичного друку", 6-е вид., випр. і доп., "Аспект Пресс", 2017. 320 с.
12. Михайлин І. Основи журналістики, 5-е вид. випр. і доп. К.: Центр навчальної літератури, 2019 р., 496 с.

II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ

ШЛЯХ У НЕВІДОМІСТЬ. МОЯ ІСТОРІЯ.

24 лютого 2022 рік — день, який змінив життя всіх українців, від малечі до велика. Ця дата назавжди залишиться у пам'яті нашого народу. Але я також ніколи не забуду 17 березня 2022 року. Саме у цей день мені довелося перетнути кордон з Польшею.

З перших днів війни я була впевнена, що нікуди не поїду; залишусь у своїй рідній домівці. І так було спочатку, та мої батьки дуже хвилювались через мене і вирішили перечекати якийсь час у селі. Ми пробули там тиждень, ситуація тільки погіршувалась і мама запропонувала мені поїхати у Польщу, до моєї подруги. Розуміючи, що повернутись до міста не зможу, я погодилась. Із речей брала тільки необхідне, зібралась за один вечір, і вже на ранок сусід повіз нас на залізничний вокзал до Миргороду, саме звідти ходили потяги у Львівському напрямку.

Проїзжаючи обхідними дорогами, ми бачили пошкоджені ворожі машини, а через декілька місяців я дізналась, що у зворотньому напрямку мама та водій чули постріли.

Дорога була складною. У потязі не було місця: люди сиділи по троє-четверо на сидіннях, сиділи на сумках у проході, хтось навіть стояв. А потім довелось чекати де-який час, коли завершиться комендантська година, щоб вийти з вокзалу.

В автобусі до польського міста Познань було легше, на кордоні ми провели лише чотири години, хоча у багатьох не було закордонного паспорту.

У Польщі мене зустріли друзі, у яких я жила, доки не опинилась у Німеччині.

Але усе по порядку. Перші дні я приходила до тяти, намагалась зрозуміти, що більше не почую повітряних тривог або вибухів. Потім почала займатись документами, адже це обов'язкова процедура, якщо ти приїжджаєш до іншої країни на невідомий час. А після, я почала думати про мовні курси і

роботу. Враховуючи те, що у Польщі і до війни було багато українців, робочих місць ніхто не мав. І тоді моя мама почала писати своїм знайомим із питанням щодо роботи в інших містах. Так мені надійшла пропозиція поїхати до Німеччини. Недовго думаючи, я погодилась.

Шлях до остаточного місця призначення – Фрайбург, був також нелегким. Але на той час, для українців був безкоштовний проїзд будь-яким транспортом, і це дійсно дуже допомогло мені. Доїхавши автобусом до Берліну, я знайшла волонтерів, які пояснили мені яким чином я можу дістатися потрібного мені міста. І поки я чекала на потяг, вони напоїли мене чаєм та встановили німецьку сім-карту, щоб я мала інтернет. Їхати мені треба було з двома пересадками, але німецькі потяги дуже часто запізнюються, тому мені довелось багато чекати наступні. Уся дорога з Познані до Фрайбургу зайняла в мене майже добу.

Німеччина зустріла мене тепло і привітно. Німці співчували, допомагали, підтримували.

Вже у Фрайбурзі, на наступний день, мені почала допомагати німецька державна фірма «Perspektive», яка допомагає підліткам з неблагополучних сімей або тим, хто опинився в країні без батьків, як я. Вони знайшли мені житло, купили речі для облаштування кімнати та продукти на перший час. Для мене тоді, все було як в тумані, начебто і не зі мною коїлось.

Насправді, мені дуже пощастило, що я натрапила на цю фірму і на цих людей. Адже як я дізналась потім, багато хто був змушений шукати житло самостійно, перебуваючи у таборі для біженців.

Після двох днів на адаптацію, ми почали займатися моїми документами. Німці дуже серйозно ставляться до бюрократії і обожнюють вирішувати все звичайними листами. Тому перший час мені здавалось, що я потрапила у минуле. Але з часом звикаєш.

Мені було, звісно, складно. Я сумувала за рідними, друзями, не розуміла іноземців і не знала як з ними спілкуватись. Мені хотілось поїхати назад майже кожен день. Та десь через місяць я познайомилась з дівчинкою з

України, потім ще з одною. Почалась мовна школа, і незнайомий до цього німецький став трохи зрозумілим. Мої сусіди також не залишали мене на самоті, запрошували в гості та пропонували допомогу у вирішенні будь-яких питань, і звісно допомагали. Я ніколи не забуду того, що для мене зробили співробітники «Perspektive» та мої сусіди, я досі їм вдячна за все і буду пам'ятати про їх доброту і доброзичливість все своє життя.

Інколи, коли мені буває сумно, я їду в офіс цієї фірми, спілкуюсь із співробітниками, новими дітьми, якими вони опікуються, і сум проходить. Я згадую, що не одна у цій великій чужій і одночасно вже рідній країні. А своїх сусідів я шуткуючи називаю своїми «німецькими батьками», вони не ображаються, їм, навіть приємно це чути.

Зараз я вивчаю німецьку мову на рівні B2 та маю приблизний план на найближчий час. В мене з'явилося багато друзів, як з України, так і з Німеччини. Дивлячись у минуле, у березень 2022 року, я розумію, що тоді - це був шлях у невідомість, який я зробила неочікувано і не дуже впевнено, але стрімко і сміливо. Я навчилась сама вирішувати побутові питання, піклуватись про себе і своє здоров'я, думати на крок вперед і приймати рішення, за які готова відповідати. Із маленької домашньої дівчинки я перетворилась у самостійну, впевнену в собі дівчину, яка розуміє що робить і бере на себе відповідальність за себе і своє життя.

"МОВНА ШКОЛА"

Мовна школа IOR Sprachschule розташована в центрі живописного міста Фрайбург. Вона вважається однією з найкращих мовних шкіл міста в окрузі Німеччини Баден-Вюртемберг.

Школа IOR Sprachschule була заснована в 2004 році. Засновником школи була Inga Heenemann, яка на разі є її директором. На протязі 18 років школа навчає німецькій мові людей різних націй, релігій і віку з різних країн.

Inga Heenemann розповіла, що в них працюють близько 60 найкращих викладачів, які є не тільки носіями мови, але й мають міжнародну кваліфікацію, яка підтверджена сертифікатами і дипломами. Вони налаштовані дати учням максимум знань для освоєння мови. Школа має філіал в місті Льорах. Кожного дня до школи приходять близько 900 учнів. Навчальна програма побудована таким чином, щоб учні після випуску вільно володіють мовою і знають граматику. Навчання ведеться триместрами, починаючи з рівня A1 до рівня B2. Після кожного триместру учні здають екзамен для отримання певного рівня. І тільки після позитивного результату дається допуск до вивчення наступного рівня. Якщо результат негативний (такі випадки бувають дуже нечасто), то учня переводять в групу попереднього рівня для повторного навчання. В цілому навчальна програма триває один рік.

Після 24 лютого школа почала приймати біженців з України і навчати їх німецькій мові безкоштовно. Частина коштів за навчання українців компенсує місцевий бюджет Фрайбурга. На сьогоднішній день в школі IOR Sprachschule навчається близько 15 класів українців, у кожному приблизно 25 учнів.

Викладач німецької мови Еріка Монос розповіла, що викладання ведеться виключно німецькою мовою. Викладачам заборонено надавати підказки учням, навіть англійською. Спілкування з носіями німецької мови при відсутності практики рідної – ефективний підхід для придбання якісних знань та максимального результату. Хоча на початку навчання це складний процес і учням доводиться дуже важко, але потім всі звикають, прилаштовуються і починають розуміти. Посміхаючись, Еріка сказала, що іноді для пояснення теми приходиться використовувати мову жестів, але по закінченню навчання, вона пишається своїми випускниками.

Після закінчення мовної школи молодь поступає до університетів Німеччини, а дорослі влаштовуються на хорошу роботу.

Такий досвід викладання мов не завадило б перейняти і нам. Як показує практика він найбільш ефективний для освоєння будь-якої мови.

"VIKREGO"

Підробляючи у Фрайбурзі в кафе, я замислилась: «Чому в цій кафешці працює так багато іноземців?» Зі мною працюють хлопці і дівчата з Албанії, Чехії, Японії, Перу. Німці, звісно теж є. Мені стало цікаво, чому господарі кафе із задоволенням приймають на роботу таких як я? Звідки таке бажання, допомогати молоді з різних країн? Можливо, тут криється якась таємниця?

Я вирішила провести власне розслідування.

Тому, починаючи розслідування, в першу чергу я знайшла джерело інформації при спілкуванні з дітьми господарів, які теж працюють в кафе і опановують сімейний бізнес. Вівіан, Кіара та Кіану Гудуні майже мої ровесники, тому легко пішли на контакт і охоче розповідали про своїх батьків, історію їх знайомства та переїзд до Фрайбурга.

Наступним джерелом інформації був друг сім'ї Гудуні – Йорген Турнвальд, який часто приїздить в кафе повечеряти. Він розповів, як відкривалось кафе, як Кренар і Вікторія працювали, щоб досягти сьогоденішнього рівня і статусу закладу. З його слів я узнала чому вони із задоволенням допомагають іноземцям, таким, як я.

Також я кожного дня безпосередньо спілкувалась із самими господарями кафе, Вікторією і Кренаром. Вони охоче розповідали про своє життя, згадували своє навчання.

Це допомогло спілкування з персоналом під час роботи.

І ось, що я з'ясувала.

Господорка: Вікторія Гудіні – 50 років. Народилась в Україні, в м. Києві. Навчалась у Київській школі. В 90-х роках виїхала в Німеччину по програмі навчання за обміном і тут залишилась. Навчалась в Мюнхенському коледжі за спеціальністю «Ресторанний бізнес». Робила в багатьох кафе і ресторанах

на різних посадах і отримувала практичний досвід. У Франфурті, працюючи в ресторані, познайомилася із своїм майбутнім чоловіком.

Господар: Кренар Гудіні – 53 років. Народився в Албанії. Там же закінчив школу та здобув першу спеціальність повара-пекаря. В 90-х роках приїхав до Німеччини в пошуках роботи. Працює в Берліні, Нюрнберзі, Карслуе. Потім вступає в коледж Франфурту на спеціальність «управління бізнесом». Підробляє в ресторані, де і знайомиться з майбутньою дружиною.

Мають троє спільних дітей – двох хлопців і дівчину.

На початку 2000-х переїзжають у Фрайбург і починають свій бізнес, відкривають маленьку кафешку, яка згодом перетворилась в чудове уютне кафе, яке дуже популярне серед жителів міста. Кафе назване за поїднанням перших літер їх імен, Viktorya і Krenar, тобто їх спільним ім'ям: «Vikrego».

Разом Вікторія і Кренар пройшли цікавий і складний шлях. Вони обоє емігранти з інших країн, які важко працювали, навчались і змогли відкрити свій сімейний бізнес. Тому зараз, пам'ятаючи свою юність, вони намагаються допомогти студентам і молоді з інших країн, влаштовують до себе на роботу, дають поради і підтримують.

Мені пощастило зустріти їх на своєму шляху. І своїм прикладом вони показали, що немає нічого неможливого. Головне дуже сильно бажати і йти в напрямку до своїх мрій.

Можливо це не таке велике розслідування про людей, яке повинно бути, і таких історій безліч навколо, але мене дуже вразила, саме їх історія.

І вони для мене є живим прикладом для досягнення своєї мети.

ОСНОВНІ СТЕРЕОТИПИ ПРО НІМЦІВ. ЩО ПРАВДА, А ЩО – ЗАСТАРІЛІ ДУМКИ.

Коли я їхала до Німеччини, то чула багато стереотипів про німців, тому була налаштована побачити їх саме такими, про що чула. Але справжня картина мене здивувала та розвіяла стереотипні міфи. Я приведу основні

п'ять стереотипів, які найбільше мене переслідували у думках, і розкажу, що з них правда, а що – ні.

Перший стереотип і, напевно, найвідоміший – пунктуальність. Це частково вірно, адже німці не люблять спізнюватись. Але вони такі ж самі люди, як і інші, тож не застраховані від цього. А от потяги в Німеччині постійно запізнюються. І якщо німці запізнюються, то вони обов'язково зателефонують, попередять про запізнення і будуть довго вибачатись, чого не скажеш про потяги.

Другий, не менш відомий стереотип: "Німці – дуже охайні та не сміять де завгодно." Що ж, з цим я не зовсім згодна. У Німеччині інакша система прибирання вулиць, ніж в Україні, тому завжди чисто. Але я багато разів бачила, як підлітки, а іноді й дорослі, залишають після себе сміття або викидають його просто посеред тротуару.

Зі стереотипом про німецьки сосисики та пиво замість води, напевно, погоджусь. Звісно, вони не п'ють пиво кожного дня, та цей напій майже у кожного німця завжди є у холодильнику, до речі, як і вино.

Четвертий стереотип – німці жадібні та не люблять гостей. І знов-таки невірний. Так, вони контролюють свої витрати та намагаються економити. Але це скоріш звичайна фінансова грамотність. І гостей вони зустрічають з радістю, навіть без попередження, та й самі можуть прийти до тебе неочікувано. Просто для них зустріч і похід в гості – це спілкування. У них відсутній культ їжі для гостей і у гостях. Наш українець, прийшовши до німця в гості, навіть у свято, не зрозуміє скудності столу. Напевно, й німець, прийшовши в гості до українця, не зрозуміє різноманітність блюд, такого перенавантаження шлунку та марного витрачання коштів. У цьому сенсі німці практичні та економні.

Останній, п'ятий стереотип – у Німеччині люди не мають почуття гумору. Це навіть звучить дивно. Вміють вони шуткувати і роблять це постійно, просто, як і у кожній країні, у них "свої приколи", не зрозумілі людині з іншої країни. Тому інколи я не можу зрозуміти, з чого сміються

німці, а вони – з чого сміюсь я. А ще впливає знання мови. Адже мовні каламбури також існують у будь-якій країні. До речі, німецька мова дійсно сприймається дуже суворо, але тільки якщо взагалі її не знаєш і не розумієш. А діти, навпаки, говорять настільки мило, що хочеться слухати і слухати.

Сподіваюсь, що така інформація буде новою і цікавою.

Після власних спостережень за німцями мене тепер взагалі не лякають будь-які стереотипи. Тому що вони складались роками, але часи і люди змінюються. Звісно, щось залишається постійним і незмінним, але час вносить свої корективи. І вчорашній стереотип сьогодні може бути вже застарілим.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ НІМЕЧЧИНИ. ПЕРСПЕКТИВИ. МРІЇ.

Після 24 лютого 2022 року в Німеччині опинилось багато молоді з України. Одні приїхали з батьками, інших відправили самих. Підліткам, зазвичай, не вистачає спілкування з однолітками, так би мовити, споріднених душ, тому вони шукають один одного.

Облаштувавшись на нових місцях, українська молодь починає активно спілкуватися між собою. Як же вони зустрічаються, як знаходять один одного? Виявляється, вони створюють в соціальних мережах Телеграм та Snapchat, чати міст, у яких проживають, влаштовують зустрічі та прогулянки цікавими містами, їздять один до одного в гості. Така собі українська молодіжна діаспора.

Наприклад, в чаті Фрайбурга спілкується багато осіб віком від 15 до 22 років. Це і є наша українська молодь! Вони спілкуються між собою, діляться своїми переживаннями, мріями, підтримують один одного, навіть допомагають, як можуть. Кожної п'ятниці чи суботи вони збираються великою компанією в центрі міста, гуляють, діляться новинами, своїми проблемами, і просто із задоволенням проводять час серед своїх

співвітчизників. Місце і час зустрічей оговорюється у чаті. Тут у них є можливість спілкуватись рідною мовою.

Зараз для української молоді в Німеччині дуже багато можливостей для навчання та отримання освіти. Країна надає можливість молодим українцям і українкам отримати освіту безкоштовно, головна умова – знання німецької мови. Але мовні школи навчають біженців з України також безкоштовно. Для українців багато пільг, тому молодь має можливість навчатись в Німеччині безкоштовно. Тільки в одному Фрайбурзі знаходиться шість університетів за різними напрямками спеціальностей, і всі вони готові взяти у свої стіни українських студентів для навчання на безкоштовній основі. Так, для цього необхідно вільно володіти німецькою мовою, мати рівень B2 або C1, але для цього Німеччина надає можливість навчатись безкоштовно у мовних школах. Також для вступу до університетів Фрайбургу необхідно пройти співбесіду і довести, що ти саме той, хто потрібен їх навчальному закладу. Головне – мати бажання і прикласти певних зусиль і знань. Для молоді з інших країн такої пільги не існує. Хто не хоче навчатись, може влаштуватись на роботу. Роботодавці Фрайбургу із задоволенням беруть на роботу молодь з України. У Job center завжди можна отримати цікаву пропозицію, головне – знати мову. Як бачимо, у Німеччині у нашої молоді є вибір, і є перспективи у майбутньому.

Звісно, мало хто відмовиться від безкоштовної європейської освіти, але дехто не бажає навчатись, а надає перевагу пошуку роботи та стабільного заробітку. Але й тут знання мови теж не завадить.

Чого ж хоче саме молоде покоління? Про що ж вони мріють, чого прагнуть? Які плани будують на майбутнє? Хочуть залишитись в Німеччині чи повернутись додому? Отже, спитаємо про це саме у них.

Настя – 17 років, приїхала з міста Київ у травні 2022 року. Приїхала сама. Батьки залишилися і продовжують працювати у Києві. На той час їй було 16. Зпочатку її відправили у Чернівці до тітки, а звідти, з якимись знайомими, у Німеччину. Так як у Німеччині неповнолітнім дітям не можна

находитись без нагляду, їй назначили офіційних опікунів. Тут вона відсвіткувала свій 17-й день народження, тут зустріне і своє повноліття. Настя навчається у мовній школі Фрайбурга, вже на рівень B2, та паралельно на 1-му курсі Київського національного університету технологій та дизайну заочно. Минулого літа вона здала ЗНО в Берліні (була створена така можливість для 11-класників, які виїхали) і вступила до Київського національного університету технологій та дизайну. Настя мріє після закінчення мовної школи вступити до університету Фрайбургу та отримати вищу освіту в Німеччині, при цьому продовжувати навчатись і в Україні. Що буде робити після закінчення університету, ще не вирішила, але є час подумати.

Катя – 16 років. Що таке війна, вона пізнала ще в 2014 році. Катя разом з батьками і молодшою сестрою жила в місті Краматорськ Донецької області. Тоді батьки вивезли дітей у Харківську область у місто Куп'янськ. Після звільнення Краматорську назад повертатись не стали, залишились жити у Куп'янську. Але у 2022 році кошмар почався знову. Батько пішов захищати батьківщину, а мама з доньками приїхала у Німеччину. Зараз Катя навчається у звичайній школі Фрайбурга, з нею в класі ще 8 підлітків з України. Звісно, серед однокласників з'явилися вже і друзі – німці. Її дуже тепло прийняли, і вона не відчувала себе зайвою. Так як всі предмети викладаються німецькою мовою, то Катя вже непогано її знає, але є проблеми з граматиною, жаліється дівчина, опускаючи очі. Катя мріє закінчити школу, поступити в університет Німеччини, отримати освіту та стати архітектором. Вона прагне повернутись в Україну та відбудувувати знищені міста.

Вадим – 15 років. Проживав у Маріуполі. Вони з мамою встигли виїхати. Він неохоче про це говорить, видно, що йому важко. Вадим мріє піти в ЗСУ, як і його батько, жаліється, що йому тільки 15. А поки що він навчається у звичайній школі, спілкується переважно з однолітками з України. Можливо, він закінчить коледж у Фрайбурзі, але потім обов'язково повернеться додому і стане до лав Збройних сил України.

Надія – 22 роки. Вона молода мама. Зараз її дитині 1,5 роки. Вони з чоловіком виїхали з Харкова. Коли вона була вагітна, вони придбали квартиру в Салтівському районі міста, відмітили вхідчини. Тепер їхнього дому немає, від нього залишилися руїни. По черзі з чоловіком навчались у мовній школі в різні зміни, щоб сидіти з дитиною. Чоловік вже знайшов роботу і працює. Надія сидить з дитиною. Повертатись поки що не збираються, хочуть, щоб у дитини було спокійне дитинство. Надія хоче також знайти у Фрайбурзі роботу, оформити доньку в садок і будувати своє майбутнє вже в Німеччині.

Маша – 19 років. Живе у Штутгарті. Виїхала із Сум з мамою і молодшим братом. Навчається у мовній школі. Збирається вступати до університету Штутгарду. Разом із мамою працює у гуманітарному штабі, точніше мама працює, а вона приходить допомагати. Після перемоги України планує повернутись до рідного краю. Батько – військовий, вона дуже за ним сумує і хоче швидше його побачити. Але своє майбутнє доросле життя бачить в Європі.

Як бачимо, у нашої молоді різні бажання, різні мрії, різні сподівання, але всі вони пов'язані одними спогадами, всі пережили жах війни. Одні збираються повертатись до України, інші будувати своє життя у Німеччині, а дехто взагалі ще не визначився. Але всі вони мають можливість отримати освіту в Європі і не проти скористатись такою нагодою. І всі вони прагнуть Миру й нашої перемоги. Вони ходять на мітинги на підтримку України, намагаються допомагати один одному і є обличчям українців в Німеччині. Сподіваємось, що українська молодь складає позитивне враження в іншій країні і гідно представляє нашу Державу.

ІБУПРОФЕН ВІД УСЬОГО

Німецьку медицину завжди хвалять. Скільки разів я чула, що в Німеччині гарні лікарі, найкраща медицина, сучасна апаратура і тому подібне. Про дорогу медицину я теж чула. Але почну з початку.

По-перше всі німці мають медичну страховку, яка покриває їхнє лікування або витрати на лікування. Навіть, я, біженка з України, маю соціальну медичну страховку, яка покриває необхідний мінімум медичної допомоги. Клініку обираєш сам, ту, яка для тебе зручніше. Я обрала клініку недалеко від свого місця проживання. Чим мені подобається моя клініка, так це тим, що в ній, якщо ти себе погано почуваєш, тебе приймуть без попереднього запису. В інших клініках прийому можна чекати від одного тижня до трьох місяців. І добре, якщо в тебе немає гострого болю чи чогось жахливого. І тут тільки два виходи – або померти, або відділення швидкої допомоги.

А тепер про саму медицину. Перший раз мені довелось звернутись до лікаря через біль у животі. Мене подивились і виписали ібупрофен. Все. Купити в аптеці ліки без рецепта немає можливості. Тому я просила рідних передати мені ліки з України. Другий раз я звернулась до лікаря із звичайним ОРВІ. І здогадайтесь, що мені прописали? Так, ібупрофен, ну і ще краплі для носу. Втретє я потрапила до лікаря із ушибом ноги (впала з велосипеда). Мені прописали мазь від болю та ібупрофен. Потім я зверталась в клініку з головним болем, кашлем, знов простудою, і які б ліки мені не виписали, завжди прописували приймати ібупрофен.

А от моє останнє звернення в поліклініку було незабутнім. Мене почало морозити, на другий день піднялась дуже висока температура (вона трималась майже тиждень), на третій день все моє тіло обсипало червоними цяточками і заболіло горло. Сусіди відвезли мене до лікаря, іти мені було важко. У мене взяли аналіз крові з п'ятого разу (руки були обколті, як у наркомана), прописли ібупрофен і відправили до дому. Все. На наступний день міндалини набухли так, що я не могла ні їсти, ні говорити, навіть пити було боляче. Я надіслала фото свого горла й описала симптоми своєму сімейному лікарю в Україні. Він мені поставив приблизний діагноз (який виявився вірним) і порадив звернутись до лікаря, бо не може мені допомогти. Через день я знов потрапила в клініку. Виявилось, що мій аналіз крові

втратили, тому взяли його повторно. Я сама випросила рецепт на спрей для горла. Потім при кожному відвідуванні у мене брали аналіз крові і робили УЗД черевної порожнини. УЗД вони роблять для того, щоб бачити зміни в організмі. Скарлатина (а це була саме вона) все-таки дала ускладнення, і я тепер під наглядом лікаря, повинна приїждати на перевірку, а ще мені заборонили деякий час займатись спортом. До речі, антибіотики мені так і не виписали, організм поборов хворобу сам, але з певними наслідками.

Мабуть, виникає питання, для чого я у таких подробицях пишу про свою хворобу. А для того, щоб показати детальний процес лікування і як повільно все відбувається. Мама моєї знайомої якось назвала німецьких лікарів інфантильними: поки поставлять діагноз, дуже багато часу проходить, треба постійно підганяти. Але ліки дуже хороші й ефективні.

Що мені подобається в лікарнях, так це ставлення медперсоналу. Всі чемні, ввічливі, приємні. Тиха й спокійна обстановка. Пацієнти спокійно чекають свого часу прийому. Будь-які крики відсутні. Ніхто нікуди не поспішає, все спокійно і за порядком, в принципі, як і у всій Німеччині.

А тепер порада. Якщо Ви плануєте їхати до Німеччини - не хворійте! Але, якщо все ж таки вирішите захворіти, рекомендую взяти з собою ліки для шлунку, від болю, від простуди, від алергії, взагалі їхати треба з аптечкою. І головне, не забудьте взяти ібупрофен, багато ібупрофену, бо він має властивість закінчуватись. А це перше, що вам призначать при лікуванні. Бо ібупрофен призначають при будь-якому зверненні до лікаря, він тут від усього. А якщо у вас легке нездужання, то й до лікаря можна не йти. Пийте ібупрофен і все обов'язково минеться.

ВИСНОВКИ

У результаті виконання поставлених у кваліфікаційній роботі завдань можна зробити такі висновки.

- Сучасна журналістика використовує різноманітні, у тому числі гібридні жанри, щоб описати і пояснити все те, що відбувається навколо у світі.

- Моніторинг цікавого і корисного матеріалу українських та німецьких журналістів про українців в Німеччині надав можливість з'ясувати, що матеріал викладено у різноманітних жанрах. Здебільшого це пізнавальні статті, в яких існує поєднання жанрів журналістики, які констатують певне бачення країни українцями, їх відчуття та враження від країни.

З урахуванням результатів теоретичного осмислення жанрових вимог та моніторингу інформаційного контенту ми підготували власний інформаційний продукт на тему "Німеччина очима українців", який містить шість матеріалів, а саме:

- «ШЛЯХ В НЕВІДОМІСТЬ. МОЯ ІСТОРІЯ» – есе в художньо-публіцистичному жанрі, де розповіли свою історію подорожі до Німеччини;
- «МОВНА ШКОЛА» – аналітична стаття з елементами інтерв'ю, в якій мова йде про мовну школу Німеччині у місті Фрайбург, її історію, кількість учнів, в тому числі українців, та методи викладання мови;
- «VIKREGO" – есе про героїв, господарів кафе, у якому використовуються елементи розслідування. Матеріал створений на основі розповідей самих героїв, їх дітей, друзів та персоналу кафе, а також спостережень самого автора;
- "ОСНОВНІ СТЕРЕОТИПИ ПРО НІМЦІВ. ЩО ПРАВДА, А ЩО – ЗАСТАРІЛІ ДУМКИ" – порівняльна стаття-есе, містить елементи спостереження і аналізу. Заснована на власному досвіді та висновках;

- "УКРАЇНЬСЬКА МОЛОДЬ НІМЕЧЧИНИ. ПЕРСПЕКТИВИ. МРІЇ." – стаття з елементами інтерв'ю про українську молодь Німеччини, зібрана на основі спостережень та спілкування автора з цією молоддю, а також пропозицій вузів Фрайбургу та роботодавців;
- «ІБУПРОФЕН ВІД УСЬОГО» – есе в художньо-публіцистичному жанрі, у якому автор розповідає, як його лікували в Німеччині.

У викладі матеріалу ми намагалися дотримуватися обраної теми, використовуючи поєднання жанрів журналістики, спробували проаналізувати і зробити матеріал цікавим для різноманітної аудиторії, сподіваючись, що він буде пізнавальним і корисним, а поради стануть у пригоді багатьом.